

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2026. január 5., hétfő

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és az Angolai Köztársaság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CII. törvényhez	2
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország és a Kínai Népköztársaság között a kiadatásról szóló szerződés kihirdetéséről szóló 2025. évi CIII. törvényhez	3
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CIV. törvényhez	4
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság Kormánya között a diplomata-útlevéllel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CV. törvényhez	8
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Sierra Leone-i Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CVI. törvényhez	11
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CVII. törvényhez	15
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek között az Egyesült Nemzetek Egyeteme a béke, a biztonság, valamint az átalakító technológiák kérdéseiben a jövőértés és az előrelátás módszertanainak alkalmazására összpontosító felsőfokú intézetének a jogállásával kapcsolatos megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CVIII. törvényhez	16
Végső előterjesztői indokolás az Európa Tanács Számítástechnikai Bűnözésről szóló Egyezményéhez csatolt, a megerősített együttműködésről és az elektronikus bizonyítékok átadásáról szóló második kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2025. évi CIX. törvényhez	17
Végső előterjesztői indokolás a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló 2025. évi CX. törvényhez	20
Végső előterjesztői indokolás az Alkotmánybírósággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2025. évi CXI. törvényhez	21

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az egyes agrártárgyú hatósági eljárásokban fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak mértékéről, valamint az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének szabályairól szóló 52/2025. (XII. 19.) AM rendelethez	24
Végső előterjesztői indokolás a tenyészkoca tartása után igénybe vehető mezőgazdasági csekély összegű támogatás feltételeiről szóló 54/2025. (XII. 19.) AM rendelethez	24
Végső előterjesztői indokolás az egyes közlekedési tárgyú miniszteri rendeletek jogharmonizációs kötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló 35/2025. (XII. 19.) ÉKM rendelethez	25
Végső előterjesztői indokolás a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről szóló 8/2013. (VI. 29.) KIM rendelet módosításáról szóló 16/2025. (XII. 19.) IM rendelethez	25

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és az Angolai Köztársaság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat célja Magyarország Kormánya és az Angolai Köztársaság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás megkérése és a Megállapodás kihirdetése.

Magyarország és az Angolai Köztársaság között nincsen kétoldalú légiközlekedési megállapodás, amely a két ország közötti közvetlen légiközlekedést lehetővé tenné. Angolai részről felmerült az igény, hogy európai légifuvarozókkal kötött kereskedelmi megállapodások útján közvetlenül is kínáljon angolai légifuvarozó Budapestre légi járatokat, amely révén biztosítható lenne Angola és Közép-Európa jobb légi összeköttetése. Ennek megvalósításához az angolai légifuvarozónak megfelelő légiközlekedési jogokkal kell rendelkeznie, ami egy kétoldalú légiközlekedési megállapodás útján biztosítható.

A Megállapodás hozzájárul Magyarország keleti irányú gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez és elősegítheti a kétoldalú kereskedelmi-gazdasági kapcsolatok elmélyülését.

A tagállamok és harmadik országok közötti légiközlekedési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások tárgyalásáról és végrehajtásáról szóló, 2004. április 29-i 847/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet részletesen szabályozza a Megállapodással kapcsolatban az Európai Bizottság irányába történő értesítési eljárást. Az egyeztetési eljárást követve a Bizottság felé a Megállapodás szövege benyújtásra került.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A Megállapodás tartalmát tekintve – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

2. §

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

3. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét, a 2. melléklete a Megállapodás hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

Végső előterjesztői indokolás**a Magyarország és a Kínai Népköztársaság között a kiadatásról szóló szerződés kihirdetéséről szóló 2025. évi CIII. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A Magyarország és a Kínai Népköztársaság között a kiadatásról szóló szerződés célja, hogy hatékonyabb kölcsönös együttműködést alakítson ki a bűncselekmények valamennyi formája elleni küzdelem terén, különösen a kiadatás területén, a Felek jogszabályaival összhangban és a nemzetközi jog szabályainak tiszteletben tartása mellett, tekintettel arra, hogy Magyarország és a Kínai Népköztársaság között ezidáig nem volt érvényben a bűncselekmények általános körére kiterjedő kiadatási vagy más bűnügyi jogsegélyegyezmény.

A tervezet célja a Magyarország és Kínai Népköztársaság között a kiadatásról szóló szerződés szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazás és kihirdetés elfogadása.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

A Megállapodás tartalmát tekintve – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakra tekintettel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

2. §

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

3. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét, a 2. melléklete a Megállapodás hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Magyarország Kormánya és Kuvait Állam között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) létrehozásának célja a két ország közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése, különösen az egymás területén megvalósuló beruházási tevékenység feltételeinek kedvezőbbé és biztonságosabbá tételével, valamint a beruházások ösztönzésével.

A két ország között létrejövő beruházásvédelmi megállapodás jogi keretet teremt az egymás területén megvalósuló beruházások tekintetében. Meghatározza a beruházás fogalmát, megfogalmazza a kedvező beruházási feltételek megteremtésének szükségességét. A Megállapodás a beruházók beruházási vitáival kapcsolatban az igazságos és méltányos elbánást írja elő. Lényeges rendelkezés ezen kívül a nemzeti elbánás és a legnagyobb kedvezmény elve alkalmazásának előírása, az indokolt kivételek megjelölésével (pl. integrációk keretében nyújtott kedvezmények). Rendelkezik tovább a keletkezett jövedelmek átutalásáról, az esetleges államosítás esetén követendő gyakorlatról. A Megállapodás szabályozza a Szerződő Felek, valamint a beruházó és az állam közötti viták rendezésének módjait.

A Megállapodás egyik legfőbb rendeltetése, hogy a két ország beruházói számára biztosítottak legyenek a beruházásaik védelmét jelentő jogi garanciális elemek. A beruházók számára különösen fontos az esetlegesen – akár az állammal szemben is – felmerülő jogviták tisztességes, pártatlan választottbíráskodás mellett történő rendezése. Többek között ennek garanciáit is nyújtja a Megállapodás.

Magyarország és Kuvait Állam között a tárgyalások lefolytatására irányuló felhatalmazást a Magyar Köztársaság és Kuvait Állam között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás módosításáról szóló Megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról szóló 65/2020. (VIII. 17.) ME határozat és az Európai Bizottság 2020. március 12-én kelt határozata tartalmazza.

Jelen Megállapodás a két állam között 1989. november 8-án aláírt és 1994. március 1-én hatályba lépett, a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló, az utóbbi évtizedek nemzetközi gazdasági környezetében bekövetkezett jelentős változások következtében elavulttá vált megállapodás helyébe lép. Jelen Megállapodás hatályba lépésével a korábbi megállapodás, illetve az abból fakadó jogok és kötelezettségek hatályukat veszítik.

Jelen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő, és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelentő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–2. §

A Megállapodás a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. § a) pontja szerinti nemzetközi szerződésnek minősül, arra ennek megfelelően az Nsztv. előírásai vonatkoznak.

Az Nsztv. 7. § (1) bekezdés a) pontjára és (3) bekezdés b) pontjára való tekintettel a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére akkor kerülhet sor, ha a szerződés szövegének ismeretében az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződés esetében az Országgyűlés erre felhatalmazást ad.

Az aláírást követően a Megállapodás hatálybalépése érdekében annak kötelező hatálya elismerésére az Országgyűlés – a Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadása útján adott – ad felhatalmazást. A Kormány így a Megállapodás szövegének végleges megállapítását követően a törvényjavaslatot benyújtotta az Országgyűlésnek a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére vonatkozó felhatalmazás megadása céljából.

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint a Megállapodás kihirdetése az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

3. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét, a 2. melléklete a hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

4. §

A 4. § a törvény hatálybalépéséről rendelkezik. A Megállapodás hatálybalépésének naptári napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően az 5. § a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.

6. §

A 6. § a felek között a tárgyban korábban hatályos megállapodás hatályon kívül helyezéséről rendelkezik.

1–2. melléklet

A Megállapodás 1. cikke a fogalmi meghatározásokat tartalmazza. Lényeges, hogy a „beruházó” fogalmi meghatározása alapján biztosított a Megállapodásban rögzített védelmi és garancia rendszer. A Megállapodás a beruházó által a másik szerződő fél területén létrehozott beruházásai tekintetében alkalmazandó. A beruházás fogalma szélesen definiált, példaként beruházásnak minősül egy külföldi befektető gazdasági társaságban való részesedése, a gazdasági tevékenység megvalósításához vásárolt ingatlan, olyan jog vagy kedvezmény, ami a külföldi befektetőt megilleti.

A 2. cikkben a felek vállalásokat tesznek a tisztességes és méltányos elbánás biztosításáról a másik fél beruházásainak és beruházóinak számára. Emellett teljes körű biztonságot biztosítanak a másik fél területén megvalósult beruházásoknak.

A 3. cikk a diszkriminációmentesség, a nemzeti és a legnagyobb kedvezményes elbánás elvét rögzíti. A nemzeti elbánás elve szerint a külföldi beruházót a fogadó állam nem részesítheti hátrányosabb elbánásban, mint amelyet a gazdaság hazai szereplőinek biztosít. A legnagyobb kedvezmény elve alapján a szerződő államok beruházói kölcsönösen jogosultak azokra a kedvezményekre, amelyeket egy harmadik ország beruházója megkapott vagy meg fog kapni a beruházást fogadó országban. Rögzítik továbbá a Felek, hogy más nemzetközi beruházási szerződésekben és egyéb kereskedelmi megállapodásokban lefektetett anyagi kötelezettségek önmagukban nem minősülnek „elbánásnak”.

A 4. cikk lényeges új szabályozási elemet tartalmaz: rögzíti a Felek szabályozási jogát. E szerint a Megállapodás rendelkezései nem befolyásolják a Felek azon jogát, hogy a jogos szakpolitikai céljaik eléréséhez szükséges szabályozási intézkedéseket fogadjanak el olyan területeken, mint a közegészségügy, a biztonság, a környezetvédelem, a fogyasztóvédelem stb. A szabályozási keretnek a beruházás szempontjából negatív változása sem feltétlenül jelenti a Megállapodás megsértését. A Megállapodás rendelkezést tartalmaz továbbá az esetlegesen korábban nyújtott állami támogatást illetően.

Az 5. cikk rendelkezik az elszenvedett veszteségek rendezése érdekében biztosított kártalanítás feltételeiről. A cikk értelmében amennyiben a Szerződő Fél a saját, vagy harmadik állam beruházóját vagy beruházását háborúval, fegyveres összeütközéssel, szükségállapottal, felkeléssel, lázadással, zavargással vagy egyéb hasonló eseménnyel összefüggésben elszenvedett károkra tekintettel kártalanításban részesíti, a másik Szerződő Fél beruházóit ért veszteségekre tekintettel ugyanilyen szintű kártalanítást köteles biztosítani.

A 6. cikk rögzíti a kisajátítás szabályait. A másik Szerződő Fél beruházói által megvalósított beruházások kizárólag közcélból, tisztességes eljárás keretében, megkülönböztetéstől mentes módon, illetve azonnali, megfelelő és tényleges kártalanítás ellenében kerülhetnek kisajátításra. Annak megítélése, hogy a hozott intézkedés vagy intézkedéssorozat kisajátítással azonos hatású-e, tényeken alapuló, eseti elbírálást igényel, amelynek szempontjait a Megállapodás rögzíti. A kisajátítás napjától a tényleges kártalanítás megtörténtének napjáig kereskedelmileg elfogadható mértékű kamat jár. A kártalanítás késedelem nélkül teljesítendő, ténylegesen hozzáférhetőnek, szabadon átváltható pénznemben szabadon átutalhatónak kell lennie.

A 7. cikk a beruházásból származó jövedelmek átutalásának szabadságát rögzíti, felsorolva azon kifizetéseket, amelyek esetében szabad az átutalás. Az átutalásokat szabadon átváltható pénznemben kell késedelem nélkül teljesíteni, összhangban annak a Szerződő Félnek a törvényeivel és jogszabályaival, ahol a beruházást létrehozták.

A 8. cikk a beruházáshoz kapcsolódó jogátruházás kérdéseit szabályozza. Az átruházott jogok és követelések nem haladhatják meg a beruházó eredeti jogait és követeléseit.

A 9. cikk az egyik szerződő állam és a másik szerződő állam beruházója között az egyik szerződő állam területén lévő beruházásával kapcsolatban keletkezett viták rendezésének módját adja meg. A keletkezett vitát a vitában álló feleknek peren kívül, barátságos módon, tárgyalásos úton kell egymással rendezniük. Az egyik szerződő fél beruházója írásban kéri a másik szerződő felet a tárgyalásos vitarendezésre, megadva a tényállást, a kifogással élő beruházó megállapításait, a bizonyítékokat és a feltételezett jogalapot egyaránt.

Amennyiben a vitát hat hónapon belül nem sikerül rendezni, a beruházó fordulhat többek között a beruházást fogadó állam bíróságához; vagy a Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központjához (ICSID); vagy ad hoc választott bírósághoz, amely vagy az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának szabályai alapján jött létre; vagy a Beruházási Viták Rendezése Központjának Titkársága által az eljáráshoz szükséges kiegészítő intézkedések szabályai szerint. A fenti vitarendezési módok útján való igényérvényesítés kizárja, hogy a beruházó másik fórumhoz is kérelemmel forduljon az adott ügyben. A választottbíróság által meghozott döntés végleges és kötelező érvényű a vitában résztvevő felek számára és azt az érintett szerződő állam jogszabályaival összhangban kell végrehajtani.

A hazai, külföldön beruházást végrehajtó vállalkozások védelmében különösen nagy jelentőségű a választottbíráskodás lehetőségének biztosítása. Az Európai Unió tagországai számára legfontosabb kereskedelmi partnerekkel önálló vagy szabadkereskedelmi megállapodás keretében kitérgyalandó beruházási megállapodást a tagországok által adott felhatalmazás alapján az Európai Bizottság tárgyal. Átmeneti időre szólóan a tagországok létrehozhatnak kétoldalú beruházásvédelmi megállapodásokat azon harmadik országokkal, amelyekkel az Európai Bizottság nem rendelkezik tárgyalási felhatalmazással. Így figyelembe kell vennünk azt a tényt, hogy Magyarország kétoldalú keretben beruházásvédelmi megállapodást – megfelelő hazai és az Európai Bizottság által adott felhatalmazás alapján – csak fejlődő, legkevésbé fejlett, illetve átmeneti gazdaságú országokkal köthet, ahol a jogrend és a jogbiztonság nem minden esetben éri el a fejlett országokban meglévő szintet. Kiemelendő, hogy a beruházásvédelmi megállapodások lényegét, értelmét éppen a beruházó tulajdonának védelmét szolgáló választottbíráskodás lehetősége jelenti. Ezért fontos, hogy a megállapodások tartalmazzák a beruházók védelmét szolgáló legfőbb garanciális elemet.

A cikk rögzíti továbbá, hogy amennyiben a jövőben létrejön egy többoldalú beruházási választottbíróság vagy a jogvitákra alkalmazandó fellebbezési mechanizmus, és az annak keretében létrejött megállapodásnak Magyarország és Kuvait Állam egyaránt részese, a jelen Megállapodás jogvitákra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók.

A 10. cikk – hivatkozva az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága (UNCITRAL) által 2023. július 7-én elfogadott, a nemzetközi beruházási viták rendezésében eljáró választottbírák magatartási kódexére – rögzíti, hogy a választottbírák függetlenek, és nem állhatnak kapcsolatban egyetlen kormánnyal sem, továbbá nem vehetnek részt olyan vita elbírálásában, amely közvetlen vagy közvetett összeférhetetlenséget eredményezne. Amennyiben felmerül valamely választottbíró összeférhetetlensége, az érdekelt fél kifogással élhet, amelynek keretében felkérheti az ICSID főtitkárát, hogy döntsön az érintett választottbíró kizárásáról.

A Szerződő Felek közötti jogviták rendezésének módját adja meg a Megállapodás 11. cikke. A Szerződő Felek között a Megállapodás értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban felmerült viták tárgyalások, konzultációk útján kerülnek rendezésre. Amennyiben hat hónapon belül nem sikerül rendezni a vitás kérdést, úgy azt háromtagú választottbíróság elé kell terjeszteni. A cikk rendelkezik a választottbíróság létrehozásának módjáról. A választottbíróság döntése végleges és kötelező mindkét fél számára.

A 12. cikk rendelkezik arról, hogy a Szerződő Felek elismerik a vállalati társadalmi felelősségvállalás hozzájárulását a beruházások fenntartható növekedésben betöltött pozitív szerepének erősítéséhez.

A 13. és 14. cikkek értelmében a Szerződő Felek elismerik az egyes Szerződő Felek jogát arra, hogy meghatározzák fenntartható fejlődési politikáikat és prioritásaikat és saját környezetvédelmi, illetve munkajogi normáikat melyeknek azonban összhangban kell állniuk a Szerződő Feleknek a nemzetközileg elismert környezetvédelmi és munkajogi szabványok és megállapodások iránti kötelezettségvállalásaival. A Szerződő Felek továbbá kötelezettséget vállalnak arra, hogy nem ösztönzik a beruházásokat a nemzeti környezetvédelmi és munkajogi jogszabályaikban biztosított védelmi szint gyengítésével vagy csökkentésével.

A 15. cikk szerint a Megállapodás egyetlen rendelkezése sem korlátozza a szerződő felek beruházóinak azon jogát, hogy bármely olyan kedvezőbb elbánásban részesüljenek, amelyet olyan meglévő vagy jövőbeli két- vagy többoldalú megállapodás ír elő, amelynek mindkét Szerződő Fél a részese.

A 16. cikk értelmében a Megállapodás alkalmazandó azokra a beruházásokra, amelyeket az egyik Szerződő Fél területén a másik Szerződő Fél beruházói a Megállapodás hatálybalépése előtt és után hajtottak végre, de nem alkalmazandó olyan vitákra vagy követelésekre, amelyek a Megállapodás hatálybalépése előtt keletkeztek vagy amelyeket a Megállapodás hatálybalépése előtt rendeztek.

A 17. cikk az információk átláthatóságáról és közzétételéről szól. E cikk rendelkezik a Szerződő Felek egymás beruházóit és azok beruházásait esetlegesen érintő jogszabályaival, nemzetközi megállapodásaival kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségéről.

A 18. cikk a Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos egyeztetések körét szabályozza.

A 19. cikk a Megállapodás alóli általános kivételeket és azok feltételeit határozza meg. Fizetési mérleg problémák alapján például rendkívüli intézkedések hozhatók. Ezen különleges körülmények között hozott intézkedéseknek azonban méltányosnak kell lenniük, nem alkalmazhatóak önkényesen, sem indokolatlan hátrányos megkülönböztetésként, és az intézkedésekről, azok mibenlétéről és várható időtartamáról a másik Szerződő Felet értesíteni kell. A Szerződő Felek megállapodtak abban is, hogy a Megállapodás 9. cikke szerinti vitarendezés nem minősül elbánásnak, preferenciának vagy kiváltságnak.

A 20. cikk értelmében bármelyik Szerződő Fél megtagadhatja a jelen Megállapodás keretében nyújtott előnyöket a másik Szerződő Fél jogi személyiséggel rendelkező beruházójától, amennyiben az nem folytat számottevő gazdasági tevékenységet azon Szerződő Fél területén, amely joga szerint azt létrehozták, vagy az előnyök nyújtását megtagadó Szerződő Fél olyan intézkedéseket fogad el vagy tart fenn a harmadik állammal szemben, amelyek tiltják az ilyen beruházóval folytatott és a beruházásaihoz kapcsolódó ügyleteket.

A 21. cikk rögzíti, hogy a Megállapodás egyetlen rendelkezése sem akadályozza a Szerződő Feleket abban, hogy gyakorolják a meglévő vagy jövőbeli gazdasági integrációs megállapodásokban való tagságukból eredő jogait és teljesítsék kötelezettségeiket, ideértve a szabadkereskedelmi övezetektől, vámuniókból, közös piaci gazdasági és monetáris uniókból eredő, különösen pedig az Európai Unióban, illetve az Öböl Menti Együttműködési Tanácsban (GCC) betöltött tagságot. A cikk alapján továbbá a Megállapodás nem kötelezi a Szerződő Feleket arra, hogy a másik Szerződő Fél beruházóira és azok beruházásaira kiterjessze az ilyen gazdasági integrációs megállapodásban való tagságából vagy részvételéből eredő bármely bánásmód, kedvezmény vagy kiváltság előnyeit.

A 22. cikkben kerülnek rögzítésre a Megállapodás záró rendelkezései. A cikk rendelkezik a hatálybalépés, az időbeli hatály megszűnés és a módosítás kérdéseiről.

A Megállapodás tizenöt éves időtartamra szól, ami automatikusan meghosszabbodik, hacsak valamelyik Szerződő Fél a tizenöt éves időtartam lejárta előtt legalább egy évvel vagy azt követően bármikor írásban az fel nem mondja. A beruházások biztonsága érdekében arról is rendelkeztek a Szerződő Felek, hogy a Megállapodás felmondása előtt megvalósult beruházásokra vonatkozóan a Megállapodás rendelkezései a felmondást követő további tizenöt évig joghatás kiváltására alkalmasnak maradnak.

A Megállapodás bármely fél kérésére módosítható. Bármely módosítás a Megállapodás részét képezi és hatálybaléptetésük módja megegyező a Megállapodás hatálybaléptetésének szabályaival.

A felek diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépésére vonatkozó belső eljárási követelményeiket teljesítették. Ez a Megállapodás az utolsó értesítés keltét követő hatvanadik napon lép hatályba.

A Megállapodás hatálybalépésével a felek között 1989. november 8-án aláírt, a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás, illetve az abból fakadó jogok és kötelezettségek hatályukat veszítik. Az 1989. évi megállapodás alkalmazandó azonban az 1989. évi megállapodásban meghatározott bármely olyan beruházásra, amelyet e Megállapodás hatálybalépése előtt hoztak létre, az e Megállapodás hatálybalépése előtt történt cselekmények vagy események tekintetében, feltéve, hogy a beruházó az 1989. évi megállapodás 11. cikke alapján az e Megállapodás hatálybalépésétől számított három éven belül igényt nyújt be.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság Kormánya között a diplomata-útlevelel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvény célja a Magyarország Kormánya és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság Kormánya között a diplomata-útlevelel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kihirdetése azzal a szándékkal, hogy elősegítsék a diplomata-útlevelel rendelkező állampolgáraiknak a másik Fél területére történő beutazását, valamint, hogy erősítsék a két ország közötti baráti kapcsolatokat.

A Megállapodás létrehozására a Magyarország Kormánya és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság Kormánya között a diplomata-útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról szóló 55/2024. (VI. 18.) ME határozat, a Megállapodás szövegének végleges megállapítására a Magyarország Kormánya és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság Kormánya között a diplomata-útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 122/2024. (XII. 11.) ME határozat adta meg a felhatalmazást.

A felhatalmazás alapján a felek a szerződés szövegének kialakítása érdekében szakértői egyeztetéseket folytattak, melynek során kialakították a Megállapodás tervezetének szövegét.

A Megállapodás célja, hogy biztosítsa a magyar és a pakisztáni diplomata-útlevélek birtokosai számára a vízummentes beutazást, és a legfeljebb 90 napos vízummentes tartózkodást Magyarországon és a Pakisztáni Iszlám Köztársaságban. Az állami vezetők, valamint a hivatalos célból utazó képviselők, diplomaták és köztisztviselők részére biztosított vízummentesség nagymértékben segítheti a két ország közötti politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok szorosabbra fűzését. A Megállapodás tekintettel van Magyarország európai uniós és schengeni tagságából fakadó kötelezettségeire.

Az egyik Fél államába akkreditált diplomáciai vagy konzuli képviseletein szolgálatot teljesítő azon állampolgárok, akik érvényes diplomata, szolgálati vagy hivatalos útlevéllel rendelkeznek, valamint ezen személyekkel közös háztartásban élő családtagjaik ugyanakkor előzetesen kiállított vízum birtokában léphetnek a másik szerződő Fél államának területére, ha tartózkodásuk tervezett időtartama meghaladja a 90 napot.

A Megállapodás illeszkedik a Kormány programjába, mely szerint Magyarország Kormánya külpolitikájának alapvető célja, hogy a magyar érdekek nemzetközi fórumokon és a kétoldalú kapcsolatokban történő következetes képviseletével elősegítse az ország nemzetközi súlyának növekedését.

Az Európai Unióban (EU) főszabályként uniós hatáskörbe tartozik annak eldöntése, hogy a harmadik államok polgárai vízummentesek-e vagy pedig vízumkötelezettek. A külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2018. november 14-i 2018/1806 EU rendelet (a továbbiakban: Rendelet) tartalmazza a harmadik államok besorolását a két kategória valamelyikébe. A Rendelet a Pakisztáni Iszlám Köztársaságot vízumkötelezett országgént határozza meg. Ugyanakkor a Rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontja lehetővé teszi, hogy az EU tagállamok saját hatáskörükben vízummentességet biztosítsanak az egyébként vízumkötelezett államok diplomata útlevéllel, szolgálati/hivatalos útlevéllel vagy különleges útlevéllel rendelkező állampolgárainak. Magyarország Kormánya e lehetőséggel élve döntött a Megállapodás aláírásáról és kezdeményezi a szerződés kötelező hatályának elismerésére való felhatalmazás megadását a kihirdetéséről szóló törvény tervezetének az Országgyűléshez történő benyújtásával.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjára, illetve 7. § (2) bekezdésére figyelemmel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást.

a 2. §-hoz

A Megállapodást – figyelemmel az abban szabályozott tartalomra – az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében törvénnyel szükséges kihirdetni.

a 3. §-hoz, az 1. és 2. melléklethez

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve a (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a törvényjavaslat e szakasza és a vonatkozó mellékletek tartalmazzák a belső jogba átültetendő Megállapodás hiteles angol nyelvű szövegét és hivatalos magyar nyelvű fordítását.

A Megállapodás leglényegesebb pontjai a következők:

Érvényes magyar diplomata, valamint érvényes pakisztáni diplomata-útlevelemmel rendelkező állampolgárok száznál is több napos időszakonként kilencven napot meg nem haladó időtartamra vízum nélkül utazhatnak be egymás területére, illetve tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodhatnak ott, ugyanakkor nem végezhetnek munkavállalási engedélyhez kötött jövedelemszerző tevékenységet.

Az egyik Fél államába akkreditált diplomáciai vagy konzuli képviseletein szolgálatot teljesítő azon állampolgárok, akik a fent említett útlevelemmel rendelkeznek, valamint ezen személyekkel közös háztartásban élő családtagjaik, ha tervezett tartózkodásuk a fent említett időtartamot meghaladja, előzetesen kiállított vízum birtokában léphetnek a másik Szerződő Fél államának területére.

A Megállapodás rendelkezései nem mentesítik a személyi hatályuk alá tartozó állampolgárokat azon kötelezettség alól, hogy a másik Szerződő Fél országa területén a vonatkozó hatályos jogszabályokat betartsák.

A Megállapodás biztosítja a Szerződő Feleknek azt a jogát, hogy a beutazási vagy tartózkodási engedélyt megtagadják azon személyektől, akiknek a jelenléte közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okból nemkívánatos, illetve veszélyes. A Megállapodás alkalmazását bármelyik Fél közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okból részben vagy egészben ideiglenesen felfüggesztheti. A felfüggesztés bevezetéséről és annak feloldásáról az annak hatálybalépését megelőző három napon belül diplomáciai úton értesíteni kell a másik Szerződő Felet.

A Szerződő Felek a Megállapodás végrehajtása során felmerülő vitákat békés módon, diplomáciai konzultációk útján rendezik.

a 4. §-hoz

A törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba. A Megállapodás 16. cikke szerint a Szerződő Felek vállalják azoknak a belső jogi eljárásoknak a lefolytatását, amelyek a Megállapodás hatályba lépéséhez szükségesek. A Megállapodás azon diplomáciai csatornákon keresztül megküldött utolsó írásos értesítés kézhezvételét követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba, amelyben a Szerződő Felek értesítik egymást a Megállapodás hatályba lépéséhez szükséges belső jogi eljárás lefolytatásáról.

A Megállapodás hatálybalépésének naptári napját, továbbá a kihirdető jogszabálynak a Megállapodás kihirdetéséről rendelkező 2. §-a, 3. §-a, 1. és 2. melléklete hatálybalépésnek naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertetésként követően – a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

az 5. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontja alapján a törvény tartalmazza a szerződés végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

Végső előterjesztői indokolás**a Magyarország Kormánya és a Sierra Leone-i Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CVI. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A Magyarország Kormánya és a Sierra Leone-i Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) létrehozásának célja a két ország közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése, különösen az egymás területén megvalósuló beruházási tevékenység feltételeinek kedvezőbbé és biztonságosabbá tételével, valamint a beruházások ösztönzésével.

A két ország között létrejövő beruházásvédelmi megállapodás jogi keretet teremt az egymás területén megvalósuló beruházások tekintetében. Meghatározza a beruházás fogalmát, megfogalmazza a kedvező beruházási feltételek megteremtésének szükségességét. A Megállapodás a beruházók beruházási vitáival kapcsolatban az igazságos és méltányos elbánást írja elő. Lényeges rendelkezés ezen kívül a nemzeti elbánás és a legnagyobb kedvezmény elve alkalmazásának előírása, az indokolt kivételek megjelölésével (pl. integrációk keretében nyújtott kedvezmények). Rendelkezik továbbá a keletkezett jövedelmek átutalásáról, az esetleges államosítás esetén követendő gyakorlatról. A Megállapodás szabályozza a Szerződő Felek, valamint a beruházó és az állam közötti viták rendezésének módjait.

A Megállapodás egyik legfőbb rendeltetése, hogy a két ország beruházói számára biztosítottak legyenek a beruházásaik védelmét jelentő jogi garanciális elemek. A beruházók számára különösen fontos az esetlegesen – akár az állammal szemben is – felmerülő jogviták tisztességes, pártatlan választottbíráskodás mellett történő rendezése. Többek között ennek garanciáit is nyújtja a Megállapodás.

Magyarország és a Sierra Leone-i Köztársaság között a tárgyalások lefolytatására irányuló felhatalmazást a Magyarország Kormánya és az Andorrai Hercegség Kormánya, a Maldív Köztársaság Kormánya, a Nigériai Szövetségi Köztársaság Kormánya, a Ghánai Köztársaság Kormánya, az Elefántcsontparti Köztársaság Kormánya, a Perui Köztársaság Kormánya, a Szenegáli Köztársaság Kormánya, a Seychelle Köztársaság Kormánya, a Sierra Leone Köztársaság Kormánya, a Tanzániai Egyesült Köztársaság Kormánya, valamint az Ugandai Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodások létrehozására adott felhatalmazásról szóló 109/2022. (XII. 16.) ME határozat és az Európai Bizottság 2022. október 13-án kelt határozata tartalmazza.

Jelen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő, és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelentő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1–2. §**

A Megállapodás a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. § a) pontja szerinti nemzetközi szerződésnek minősül, arra ennek megfelelően az Nsztv. előírásai vonatkoznak.

Az Nsztv. 7. § (1) bekezdés a) pontjára és (3) bekezdés b) pontjára való tekintettel a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére akkor kerülhet sor, ha a szerződés szövegének ismeretében az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződés esetében az Országgyűlés erre felhatalmazást ad.

Az aláírást követően a Megállapodás hatálybalépése érdekében annak kötelező hatálya elismerésére az Országgyűlés – a Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadása útján – ad felhatalmazást. A Kormány így a Megállapodás szövegének végleges megállapítását követően a törvényjavaslatot benyújtotta az Országgyűlésnek a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére vonatkozó felhatalmazás megadása céljából.

3. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét, a 2. melléklete a hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

4. §

A 4. § a törvény hatálybalépéséről rendelkezik. A Megállapodás hatálybalépésének naptári napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően az 5. § a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.

1–2. melléklet

A Megállapodás 1. cikke a fogalmi meghatározásokat tartalmazza. Lényeges, hogy a „beruházó” fogalmi meghatározása alapján biztosított a Megállapodásban rögzített védelmi és garancia rendszer. A Megállapodás a beruházó által a másik szerződő fél területén létrehozott beruházásai tekintetében alkalmazandó. A beruházás fogalma szélesen definiált, példaként beruházásnak minősül egy külföldi befektető gazdasági társaságban való részesedése, a gazdasági tevékenység megvalósításához vásárolt ingatlan, olyan jog vagy kedvezmény, ami a külföldi befektetőt megilleti.

A 2. cikkben a felek vállalásokat tesznek a tisztességes és méltányos elbánás biztosításáról a másik fél beruházásainak és beruházóinak számára. Emellett teljes körű biztonságot biztosítanak a másik fél területén megvalósult beruházásoknak.

A 3. cikk lényeges új szabályozási elemet tartalmaz: rögzíti a Felek szabályozási jogát. E szerint a Megállapodás rendelkezései nem befolyásolják a Felek azon jogát, hogy a jogos szakpolitikai céljaik eléréséhez szükséges szabályozási intézkedéseket fogadjanak el olyan területeken, mint a közegészségügy, a biztonság, a környezetvédelem, vagy a fogyasztóvédelem. A szabályozási keretnek a beruházás szempontjából negatív változása sem feltétlenül jelenti a Megállapodás megsértését. A Megállapodás rendelkezést tartalmaz továbbá az esetlegesen korábban nyújtott állami támogatást illetően.

A 4. cikk a diszkriminációmentesség, a nemzeti és a legnagyobb kedvezményes elbánás elvét rögzíti. A nemzeti elbánás elve szerint a külföldi beruházót a fogadó állam nem részesítheti hátrányosabb elbánásban, mint amelyet a gazdaság hazai szereplőinek biztosít. A legnagyobb kedvezmény elve alapján a szerződő államok beruházói kölcsönösen jogosultak azokra a kedvezményekre, amelyeket egy harmadik ország beruházója megkapott vagy meg fog kapni a beruházást fogadó országban. Rögzítik továbbá a Felek, hogy más nemzetközi beruházási szerződésekben és egyéb kereskedelmi megállapodásokban lefektetett anyagi kötelezettségek önmagukban nem minősülnek „elbánásnak”.

Az 5. cikk rendelkezik az elszenvedett veszteségek rendezése érdekében biztosított kártalanítás feltételeiről. A cikk értelmében amennyiben a Szerződő Fél a saját, vagy harmadik állam beruházóját vagy beruházását háborúval, fegyveres összeütközéssel, szükségállapottal, felkeléssel, lázadással, zavargással vagy egyéb hasonló eseménnyel összefüggésben elszenvedett károkra tekintettel kártalanításban részesíti, a másik Szerződő Fél beruházóit ért veszteségekre tekintettel ugyanilyen szintű kártalanítást köteles biztosítani.

A 6. cikk rögzíti a kisajátítás szabályait. A másik Szerződő Fél beruházói által megvalósított beruházások kizárólag közcélból, tisztességes eljárás keretében, megkülönböztetéstől mentes módon, illetve azonnali, megfelelő és tényleges kártalanítás ellenében kerülhetnek kisajátításra. Annak megítélése, hogy a hozott intézkedés vagy intézkedéssorozat kisajátítással azonos hatású-e, tényeken alapuló, eseti elbírálást igényel, amelynek szempontjait a Megállapodás rögzíti. A kisajátítás napjától a tényleges kártalanítás megtörténtének napjáig kereskedelmileg elfogadható mértékű kamat jár. A kártalanítás késedelem nélkül teljesítendő, ténylegesen hozzáférhetőnek, szabadon átváltható pénznemben szabadon átutalhatónak kell lennie.

A 7. cikk a beruházásból származó jövedelmek átutalásának szabadságát rögzíti, felsorolva azon kifizetéseket, amelyek esetében szabad az átutalás. Az átutalásokat szabadon átváltható pénznemben kell késedelem nélkül teljesíteni, összhangban annak a Szerződő Félnek a törvényeivel és jogszabályaival, ahol a beruházást létrehozták.

A 8. cikk a beruházáshoz kapcsolódó jogátruházás kérdéseit szabályozza. Az átruházott jogok és követelések nem haladhatják meg a beruházó eredeti jogait és követeléseit.

A 9. cikk rendelkezik arról, hogy a Szerződő Felek elismerik a vállalati társadalmi felelősségvállalás hozzájárulását a beruházások fenntartható növekedésben betöltött pozitív szerepének erősítéséhez.

A 10. és 11. cikkek értelmében a Szerződő Felek elismerik az egyes Szerződő Felek jogát arra, hogy meghatározzák fenntartható fejlődési politikáikat és prioritásaikat és saját környezetvédelmi, illetve munkajogi normáikat melyeknek azonban összhangban kell állniuk a Szerződő Feleknek a nemzetközileg elismert környezetvédelmi és munkajogi szabványok és megállapodások iránti kötelezettségvállalásaival. A Szerződő Felek továbbá kötelezettséget vállalnak arra, hogy nem ösztönzik a beruházásokat a nemzeti környezetvédelmi és munkajogi jogszabályaikban biztosított védelmi szint gyengítésével vagy csökkentésével.

A 12. cikk az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél között felmerülő, az utóbbi Szerződő Fél területén lévő beruházással kapcsolatos viták rendezéséről rendelkezik: a vitában álló feleknek – amennyiben lehetséges – peren kívül, tárgyalások útján kell egymás közt rendezniük. Az egyik szerződő fél beruházója írásban kéri a másik szerződő felet a tárgyalásos vitarendezésre, megadva a tényállást, a kifogással élő beruházó megállapításait, a bizonyítékokat és a feltételezett jogalapot egyaránt.

Amennyiben a vitát hat hónapon belül nem sikerül rendezni, a beruházó fordulhat többek között a beruházást fogadó állam bíróságához; vagy a Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központjához (ICSID); vagy ad hoc választott bírósághoz, amely vagy az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának szabályai alapján jött létre; vagy a Beruházási Viták Rendezése Központjának Titkársága által az eljáráshoz szükséges kiegészítő intézkedések szabályai szerint. A fenti vitarendezési módok útján való igényérvényesítés kizárja, hogy a beruházó másik fórumhoz is kérelemmel forduljon az adott ügyben. A választottbíróóság által meghozott döntés végleges és kötelező érvényű a vitában résztvevő felek számára és azt az érintett szerződő állam jogszabályaival összhangban kell végrehajtani.

A hazai, külföldön beruházást végrehajtó vállalkozások védelmében különösen nagy jelentőségű a választottbíráskodás lehetőségének biztosítása. Az Európai Unió tagországai számára legfontosabb kereskedelmi partnerekkel önálló vagy szabadkereskedelmi megállapodás keretében kitérgyalandó beruházási megállapodást a tagországok által adott felhatalmazás alapján az Európai Bizottság tárgyal. Átmeneti időre szólan a tagországok létrehozhatnak kétoldalú beruházásvédelmi megállapodásokat azon harmadik országokkal, amelyekkel az Európai Bizottság nem rendelkezik tárgyalási felhatalmazással. Így figyelembe kell vennünk azt a tényt, hogy Magyarország kétoldalú keretben beruházásvédelmi megállapodást – megfelelő hazai és az Európai Bizottság által adott felhatalmazás alapján – csak fejlődő, legkevésbé fejlett, illetve átmeneti gazdaságú országokkal köthet, ahol a jogrend és a jogbiztonság nem minden esetben éri el a fejlett országokban meglévő szintet. Kiemelendő, hogy a beruházásvédelmi megállapodások lényegét, értelmét éppen a beruházó tulajdonának védelmét szolgáló választottbíráskodás lehetősége jelenti. Ezért fontos, hogy a megállapodások tartalmazzák a beruházók védelmét szolgáló legfőbb garanciális elemet.

A cikk rögzíti továbbá, hogy amennyiben a jövőben létrejön egy többoldalú beruházási választottbíróóság vagy a jogvitákra alkalmazandó fellebbezési mechanizmus, és az annak keretében létrejött megállapodásnak Magyarország és a Sierra Leone-i Köztársaság egyaránt részese, a jelen Megállapodás jogvitákra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók.

A 13. cikk – hivatkozva a Megállapodás I. melléklete szerinti magatartási kódexére – rögzíti, hogy a választottbírák függetlenek, és nem állhatnak kapcsolatban egyetlen kormánnyal sem, továbbá nem vehetnek részt olyan vita elbírálásában, amely közvetlen vagy közvetett összeférhetetlenséget eredményezne. Amennyiben felmerül valamely választottbíró összeférhetetlensége, az érdekelt fél kifogással élhet, amelynek keretében felkérheti az ICSID főtíkárárt, hogy döntsön az érintett választottbíró kizárásáról.

A 14. cikk a Szerződő Felek közötti jogviták rendezésének módját határozza meg. A Szerződő Felek között a Megállapodás értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban felmerült viták tárgyalások, konzultációk útján kerülnek rendezésre. Amennyiben hat hónapon belül nem sikerül rendezni a vitás kérdést, úgy azt háromtagú választottbíróság elé kell terjeszteni. A cikk rendelkezik a választottbíróság létrehozásának módjáról. A választottbíróság döntése végleges és kötelező mindkét fél számára.

A 15. cikk az információk átláthatóságáról és közzétételéről szól. E cikk rendelkezik a Szerződő Felek egymás beruházóit és azok beruházásait esetlegesen érintő jogszabályaival, nemzetközi megállapodásaival kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségéről.

A 16. cikk a Megállapodásra vonatkozó egyéb szabályokról és különleges kötelezettségek alkalmazásáról rendelkezik. A megállapodás rendelkezései nem korlátozhatják a Szerződő Felek beruházóinak azon jogát, hogy bármely létező vagy jövőbeni két- vagy többoldalú megállapodás alapján, annak részeseként kedvezőbb elbánásban részesüljenek.

A 17. cikk a Megállapodás alkalmazhatóságáról szól. E cikk szerint Megállapodást az egyik Szerződő Fél területén, annak törvényeivel és jogszabályaival összhangban a másik Szerződő Fél beruházói által a Megállapodás hatálybalépése előtt vagy azt követően megvalósított beruházásokra kell alkalmazni, de nem alkalmazható olyan beruházással kapcsolatos jogvitára vagy követelésre, amely a Megállapodás hatálybalépése előtt merült fel, vagy amelyet a hatálybalépés előtt rendeztek.

A 18. cikk a Megállapodás értelmezéséről vagy alkalmazásáról kapcsolatos egyeztetésekről rendelkezik.

A 19. cikk a Megállapodás alóli általános kivételeket és azok feltételeit határozza meg. A Megállapodás egyetlen rendelkezése sem akadályozhatja a Szerződő Felet abban, hogy prudenciális okokból elővigyázatossági intézkedéseket vezessen be vagy tartson fenn.

A 20. cikk a regionális gazdasági integrációs szervezetekre vonatkozó záradékokról szól. Ennek értelmében a Megállapodás egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg a Szerződő Feleket abban, hogy gyakorolják azon jogaikat és teljesítsék azon kötelezettségeiket, amelyek bármely meglévő vagy jövőbeli gazdasági integrációs megállapodásban való tagságukból erednek, és nem kötelezik arra egyik Szerződő Felet sem, hogy az ilyen gazdasági integrációs megállapodásban való tagságából vagy részvételéből adódóan a másik Szerződő Fél beruházóira és azok beruházásaira bármilyen bánásmód, kedvezmény vagy kiváltság előnyeit kiterjessze.

A 21. cikkben kerülnek rögzítésre a Megállapodás záró rendelkezései. A cikk rendelkezik a hatálybalépés, az időbeli hatály megszűnése és a módosítás kérdéseiről. A Megállapodás tíz éves időtartamra marad hatályban, majd azt követően hatálya meghosszabbodik, kivéve, ha valamely Szerződő Fél írásban tájékoztatja a másik Szerződő Felet a felmondásra vonatkozó szándékáról. A felmondás az értesítés másik Szerződő Fél általi kézhezvételét követően egy évvel lép hatályba, de nem korábban, mint a kezdeti tízéves időszak lejártá.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A magyar–szerb határszakaszon a határforgalmat a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Horgoson, 2012. január 24-én aláírt és a 2012. évi IV. törvénnyel kihirdetett Megállapodás, valamint annak módosításai szabályozzák. A határforgalom intenzitására tekintettel a határátkelőhelyeken való várakozási idő csökkentése érdekében azonban szükségessé vált egy teljesen új, korszerűbb nemzetközi szerződés kidolgozása, amely segítené a határforgalom hatékonyabb megszervezését, meggyorsítaná a határforgalom-ellenőrzést, és ezáltal élénkítené a régiók közötti mobilitást.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló Megállapodás tárgykörére tekintettel a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontja, illetve (3) bekezdés b) pontja alapján az Országgyűlés ad felhatalmazást a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített dualista-transzformációs rendszernek megfelelően a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze [Nsztv. 7. § (2) bekezdés, illetve 9. § (1) bekezdés]. Mivel a Megállapodás tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő a belső jog síkján, a kihirdetés is törvényi formát ölt.

3. §, 1–2. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelelően a törvény e szakasza és a mellékletek tartalmazzák a Megállapodás hiteles magyar és hiteles angol nyelvű szövegét.

4. §

E szakasz rendelkezik a Megállapodás belső jogi hatálybalépésének napjáról, ami az Nsztv. 10. § (3) bekezdésének megfelelően egybeesik a nemzetközi jogi hatálybalépés időpontjával. A hatálybalépés naptári napját annak ismertté válását követően a külgazdasági és külügyminiszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. A hatálybalépés naptári napját megállapító közleményt a külgazdasági és külügyminiszter hivatalból, a szaktárca külön közbenjárása nélkül adja ki.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

6. §

E szakasz rendelkezik a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló korábbi megállapodást, valamint módosításait és kiegészítését kihirdető törvények hatályon kívül helyezéséről.

7. §

Mivel a 2023. évi LXVIII. törvénnyel kihirdetett Módosító Megállapodás még nem hatályos, a tárgykörben létrejött új nemzetközi szerződésre tekintettel arról kell rendelkezni, hogy az nem lép hatályba.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek között az Egyesült Nemzetek Egyeteme a béke, a biztonság, valamint az átalakító technológiák kérdéseiben a jövőért és az előrelátás módszertanainak alkalmazására összpontosító felsőfokú intézetének a jogállásával kapcsolatos megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi CVIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Jelen törvény célja Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek között az Egyesült Nemzetek Egyeteme a béke, a biztonság, valamint az átalakító technológiák kérdéseiben a jövőért és az előrelátás módszertanainak alkalmazására összpontosító felsőfokú intézetének a jogállásával kapcsolatos Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kihirdetése.

A Megállapodás alapján Magyarország Kőszegen ad otthont az ENSZ Egyetem új kutatóintézetének, amely a béke, biztonság, jövő kutatás és transzformatív technológiák területén végez nemzetközi jelentőségű tudományos tevékenységet. Az ENSZ Egyetemi Intézet (a továbbiakban: Intézet) megalapítása Magyarország nemzetközi tudományos jelenlétének és diplomáciai súlyának növelését, valamint a hazai kutatási és felsőoktatási szféra erősítését szolgálja.

A kőszegi Intézet létrehozását az ENSZ Egyetem Tanácsa 2025 júniusában hagyta jóvá, miután elfogadta a megvalósíthatósági tanulmányt, amely a Kormány és az ENSZ Egyetem közös munkacsoportjának eredménye volt. Ezt követően a Kormány döntött az Intézet megalapításáról és a Befogadó Állami Megállapodás előkészítéséről. A magyar fél vállalja, hogy az Intézet részére térítésmentesen megfelelő ingatlant biztosít.

A Befogadó Állami Megállapodás rögzíti az Intézet jogállását, működési feltételeit, kiváltságait és mentességeit. Az Intézet jogi személyiséggel, akadémiai szabadsággal rendelkezik, jogosult mester- és doktori fokozatok adományozására, valamint részt vehet nemzetközi kutatási programokban. Az Intézet ingatlanait és iratait sérthetlenség illeti meg, munkatársai az ENSZ-nek járó diplomáciai és adómentességi kiváltságokat élvezik. A Kőszegen létrejövő Intézet az ENSZ Egyetem számos tagintézete közé illeszkedve a közép-kelet-európai régió tudományos központjává válhat, erősítve Magyarország szerepét a nemzetközi tudományos együttműködésben.

Az aláírást követően a felek a hatálybalépéshez szükséges belső jogi eljárásuk megtörténtéről diplomáciai úton tájékoztatják egymást. A Megállapodás az utolsó megerősítő okirat letétbe helyezésekor vagy a megerősítéssel azonos eljárásról szóló értesítés megküldése utáni harmincadik (30.) napon lép hatályba.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjára, és 7. § (2) bekezdésére figyelemmel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást és az törvénnyel kerül kihirdetésre.

2. §

A Megállapodást az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében törvénnyel szükséges kihirdetni.

3. §, 1–2. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdésének b) pontjában, illetve a (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a törvénytervezet e szakasza és a mellékletek tartalmazzák a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét, valamint hivatalos angol nyelvű fordítását.

4. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba. A Megállapodás az azt követő 30. napon lép hatályba, amikor a Felek írásban értesítik egymást a kötelező hatály elismeréséhez szükséges jogi feltételek teljesítéséről.

A Megállapodás hatálybalépésének naptári napját, továbbá a kihirdető jogszabálynak a Megállapodás kihirdetéséről rendelkező 2–3. §-ai, valamint 1. és 2. melléklete hatálybalépésnek naptári napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően ez a szakasz megállapítja, hogy a törvény végrehajtása a felsőoktatásért felelős miniszter feladatkörébe tartozik.

**Végső előterjesztői indokolás
az Európa Tanács Számítástechnikai Bűnözésről szóló Egyezményéhez csatolt, a megerősített
együttműködésről és az elektronikus bizonyítékok átadásáról szóló második kiegészítő jegyzőkönyv
kihirdetéséről szóló 2025. évi CIX. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Nemzetközi szinten jelenleg az Európa Tanács Számítástechnikai Bűnözésről szóló, 2001. november 23-án aláírt egyezménye a legteljesebb nemzetközi mérce, amely átfogó és egységes keretrendszerbe foglalja a számítógépes bűnözéssel kapcsolatos elvárásokat.

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága 2021. november 17-én elfogadta a Számítástechnikai Bűnözésről szóló Egyezményhez csatolt, a megerősített együttműködésről és az elektronikus bizonyítékok átadásáról szóló második kiegészítő jegyzőkönyvet. Magyarország részéről a Jegyzőkönyv szövegének – a megerősítés fenntartásával történő – végleges megállapítására 2022. június 28-án került sor.

Az Európai Unió Tanácsa az Európai Bizottság kezdeményezésére határozatot fogadott el, amelyben felhatalmazta a tagállamokat a Jegyzőkönyv aláírására, egyben meghatározva a Jegyzőkönyv felhatalmazása alapján tehető és teendő fenntartások, nyilatkozatok körét az uniós tagállamok számára. [A tagállamoknak a Számítástechnikai

Bűnözésről szóló Egyezményhez csatolt, a megerősített együttműködésről és az elektronikus bizonyítékok átadásáról szóló második kiegészítő jegyzőkönyvnek az Európai Unió érdekében történő aláírására való felhatalmazásáról szóló, (EU) 2022/722 sz. 2022. április 5-i tanácsi határozat].

Az Európai Unió Tanácsa a Bizottság kezdeményezésére – és az Európai Parlament egyetértésével – egy másik határozatot is elfogadott, amelyben felhatalmazta a tagállamokat a Jegyzőkönyv megerősítésére. A határozatban ismételten rögzítésre kerültek a Jegyzőkönyv felhatalmazása alapján az uniós tagállamok által tehető és teendő fenntartások, nyilatkozatok [A tagállamoknak a Számítástechnikai Bűnözésről szóló Egyezményhez csatolt, a megerősített együttműködésről és az elektronikus bizonyítékok átadásáról szóló második kiegészítő jegyzőkönyvnek az Európai Unió érdekében történő megerősítésére való felhatalmazásáról szóló 2023. február 14-ei (EU) 2023/436 tanácsi határozat].

A Jegyzőkönyv célja, hogy megkönnyítse az elektronikus bizonyítékokhoz történő hozzáférést a nemzetközi együttműködésben. Célja továbbá, hogy csökkentse a számítástechnikai bűnözésről szóló egyezmény egyes részes államaiban működő szolgáltatókat terhelő, egymással ütköző kötelezettségeket, átfogó nemzetközi jogi keretet nyújtva az elektronikus bizonyítékokhoz történő, határokon átnyúló hozzáférésre vonatkozóan. A Jegyzőkönyv szövege az alábbiakra terjed ki:

domain név regisztrációs adatokkal kapcsolatos kérelmek;

előfizetői adatok közlése;

egy másik tagállam határozata alapján előfizetői és forgalmi adatok gyorsított közlése;

tárolt adatok gyorsított közlése sürgősségi esetben;

kölcsönös együttműködés sürgősségi esetben;

videokonferenciák tartása;

közös nyomozó csoportok és közös nyomozás.

Az Unió nevében a tárgyalásokon való részvétele révén az Európai Bizottság gondoskodott arról, hogy a második kiegészítő Jegyzőkönyv összeegyeztethető legyen az Európai Unió releváns közös szabályaival, különös tekintettel a büntetőeljárás során az elektronikus bizonyítékokkal kapcsolatban, valamint a büntetőeljárást követően a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása céljából kibocsátott, közlésre kötelező európai határozatokról és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló (EU) 2023/1543 rendelet [a továbbiakban: (EU) 2023/1543 rendelet] rendelkezéseire. Számos fenntartás, nyilatkozat, értesítés és közlemény bír jelentőséggel annak biztosítása szempontjából, hogy a Jegyzőkönyv összeegyeztethető legyen az uniós joggal és szakpolitikákkal, hogy az uniós tagállamok egységesen alkalmazzák a Jegyzőkönyvet a nem uniós Felek viszonylatában, valamint hogy a Jegyzőkönyv alkalmazása hatékony legyen.

A Jegyzőkönyv lehetőséget biztosít a Felek számára ahhoz, hogy bizonyos fenntartásokkal éljenek, valamint hogy nyilatkozatokat, értesítéseket vagy közleményeket tegyenek bizonyos cikkekkel kapcsolatban. Az Európai Unió tagállamainak egységes megközelítést kell alkalmazniuk bizonyos fenntartások, nyilatkozatok, értesítések és közlemények tekintetében, a vonatkozó tanácsi határozatok mellékletében meghatározottak szerint. A Jegyzőkönyv végrehajtása és az uniós jog összeegyeztethetőségének biztosítása érdekében az uniós tagállamoknak a tanácsi határozatokban meghatározott álláspontot kell képviselniük az említett fenntartások és nyilatkozatok tekintetében.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A törvény 1. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1)–(3) bekezdésének, valamint 10. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően tartalmazza a Jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerésére adott országgyűlési felhatalmazást.

2. §

A törvény 2. §-a az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint rendelkezik a Jegyzőkönyv kihirdetéséről.

3. §, 1–2. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete tartalmazza a Jegyzőkönyv hivatalos magyar nyelvű fordítását, a 2. melléklete a hiteles angol nyelvű szövegét.

4. §

A törvény az Nsztv. 10. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelően tartalmazza a Jegyzőkönyvhöz Magyarország részéről teendő nyilatkozatokat.

A Jegyzőkönyv 7. cikk 9. bekezdés a. pontja, 7. cikk 9. bekezdés b. pontja és 8. cikk 13. bekezdése alapján a tagállamok fenntartásokat tehetnek a Jegyzőkönyvvel összefüggésben. Az (EU) 2022/722 tanácsi határozat és az (EU) 2023/436 tanácsi határozat meghatározza a fenntartásokkal kapcsolatos uniós álláspontot.

Ennek értelmében a 7. cikk 9. bekezdés a. pontjával összefüggésben a tagállamok tartózkodnak fenntartás megtételétől. A határozatban foglalt uniós álláspont alapján Magyarország nem tesz fenntartást.

A 7. cikk 9. bekezdés b. pontjával kapcsolatban a tagállamok kizárólag az azoktól eltérő hozzáférési számok tekintetében élhetnek fenntartással, amelyek kizárólagos célja a felhasználó azonosítása. Figyelembe véve, hogy felhasználó azonosítására vonatkozó adatokat át lehet adni az (EU) 2023/1543 rendelet alapján, fenntartás tétele nem indokolt, különös tekintettel az érintett adatok alacsony szintű érzékenysége.

A 8. cikk 13. bekezdésével összefüggésben a tagállamok számára javasolt tartózkodni fenntartás megtételétől. Tekintettel arra, hogy az (EU) 2023/1543 rendelet alapján lehetőség van forgalmi adatok átadására, illetve a határozat sem javasolja fenntartás megtételét, nem indokolt fenntartás tétele.

Fentiek miatt Magyarország a Jegyzőkönyvvel kapcsolatban nem tesz fenntartást.

5. §

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

A törvény egyes rendelkezések kivételével a kihirdetését követő napon lép hatályba.

A Jegyzőkönyv három hónappal azt követően lép hatályba, amikor a 16. cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseivel összhangban öt Fél jelezte, hogy magára nézve kötelező erejűnek ismeri el a Jegyzőkönyvet.

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a végrehajtásáért felelős szerv (miniszter) megjelölését.

Végső előterjesztői indokolás**a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló 2025. évi CX. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A módosítás célja a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény felülvizsgálatát követő módosítása, illetve a gyakorlati alkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján az egyes rendelkezések technikai jellegű kiegészítése, pontosítása, amelyek a tartós külszolgálati rendszer megfelelő működése érdekében elengedhetetlenül szükségesek.

A külképviseleti hálózat hatékonyságának biztosítása nemzeti érdek, hiszen Magyarország megítélése függ a külképviseleti hálózat rendezett működésétől.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §, 4. §**

A módosítás célja törvényszöveg harmonizálása, többek között annak érdekében, hogy a költségvetési évében az ENSZ által a költségvetés tervezésének évében több alkalommal közzétett szorzószámok figyelembe vételével az adott relációban zajló – a külszolgálaton lévőket érintő – folyamatok aktuális viszonyait lehessen figyelembe venni, szükséges a költségvetési évre vonatkozóan nem a legelső, hanem a költségvetési évhez legközelebbi, legfrissebb ENSZ szorzószámok alapján megállapított saját belső szorzószámok figyelembe vétele, így elkerülhető, hogy a költségvetési év végén az azt megelőző kb. 1,5 évvel kiadott – az aktuális folyamatok által meghaladott ENSZ szorzószámok kerüljenek figyelembe vételre.

2. §

A kiegészítés alapján a tartós külszolgálatra kihelyezett lakhatásával, az állomáshelyen történő lakhatás feltételeivel, a szolgálati lakás használatával, a lakhatási költségtérítés felhasználásával, valamint a kihelyezett által történő lakásbérlettel kapcsolatos szabályokat a kihelyező vezető belső szabályzatban határozza meg.

3. §

A valuta-árfolyamból adódó kockázatok kiküszöbölésére szolgáló rendelkezés.

5–6. §

A gyakorlati alkalmazás során szerzett tapasztalatok szerinti pontosítás.

7. §

Átmeneti rendelkezés lehetővé teszi, hogy a törvénymódosítás során bevezetett módosítások alkalmazhatóak legyenek a hatálybalépést megelőzően létrejött és folyamatban lévő jogviszonyokra, kérelmekre és ügyekre.

8. §

Felhatalmazó rendelkezések pontosítása.

9. §

Szövegcsérés pontosítások.

10. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

11. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás**az Alkotmánybírósággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2025. évi CXI. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A törvény az Alkotmánybíróság folyamatos működését biztosító és megerősítő rendelkezéseket, valamint az Alkotmánybíróság tagjai és dolgozói illetményével és juttatásaival kapcsolatos módosításokat tartalmaz, lehetővé téve az illetmény egyedi megállapítását és emelését az Alkotmánybíróság dolgozói esetében.

Az Alkotmánybíróság mindhárom hatalmi ágtól független intézmény, ezért szükséges megteremteni annak a lehetőségét – és egyben kötelezettségét – hogy a saját határozatai hivatalos megjelentetésében is önálló, autonóm és valamennyi hatalmi ágtól független legyen.

Az Alkotmánybíróság munkatársainak megfelelő színvonalú bérezése elengedhetetlen a minőségi munka biztosítása érdekében. Ennek érdekében a törvényjavaslat egyfelől a közszolgálati munkaszerződés bevezetésével szabadabb bérgháztartást tesz lehetővé, másrészt lehetőséget biztosít a munkáltatói jogkör gyakorlójának a kellő differenciálásra is.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 44. § (1) bekezdése szerinti jogi aktusokat az Alkotmánybíróság Határozatai hivatalos lapban kell közzétenni, amelynek szövegét hitelesnek kell tekinteni. Az Alkotmánybíróság Határozatai hivatalos lap – a Magyar Közlönyhöz hasonlóan – nem távolítható el az Alkotmánybíróság honlapjáról.

2. §

Az Alkotmánybíróság Határozatai hivatalos lap, amelyben az Alkotmánybíróság döntéseit közzé kell tenni, és amelynek szövegét hitelesnek kell tekinteni.

3. §

A törvény értelmében az Alkotmánybíróság költségvetését úgy kell megállapítani, hogy az ne legyen kevesebb az előző évi központi költségvetésben megállapított összegnél azzal, hogy a személyi juttatások előirányzatának összegét – az egyéb előirányzatok csökkentése nélkül – korrigálni kell az év közben biztosított többletforrások összességével, illetve a költségvetési év során bekövetkező – a kúriai bírók személyi juttatásaira irányadó jogszabályból eredő – illetménynövekedés eléréséhez szükséges költségvetési forrás mértékével. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni az egyéb működési kiadások előirányzatán belül a munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó előirányzata összegének meghatározása tekintetében is.

4. §

Az Alkotmánybíróság legalább két évig alkotmánybíróként dolgozó elnöke – feltéve, hogy az elnöki megbízatása két évnél hamarabb szűnt meg, de legalább egy évig a tisztségét betöltötte – a megbízatásának végét követően a havi illetményének megfelelő juttatásra jogosult hat hónapig, ha a megbízatása a megbízási időtartam letelte vagy felmentés miatt szűnt meg, és három hónapig, ha a megbízatása lemondás miatt szűnt meg.

5. §

A törvény alapján főtitkár az eddigi, a közigazgatási államtitkári illetménysáv felső határának megfelelő összegű illetmény helyett az Alkotmánybíróság elnöke havi illetményének 65%-ára jogosult.

Az Alkotmánybíróság Hivatalának gazdasági főigazgató az eddigi, a helyettes államtitkári illetménysáv felső határának megfelelő összegű illetmény helyett az Alkotmánybíróság elnöke havi illetményének 55%-ára válik jogosulttá.

6. §

Az Alaptörvény 14. cikke a köztársasági elnök átmeneti akadályoztatásának alapvető szabályait állapítja meg. Ezekhez az alapelvi szintű rendelkezésekhez kapcsolódóan ugyanakkor ezidáig nem születtek meg azok a törvényi szintű részletszabályok, amelyek – figyelembe véve a köztársasági elnök közjogi jogállását és a hatalommegosztás rendszerében betöltött önálló, más hatalmi ágaktól elkülönülő alkotmányos szerepét is – egyértelmű jogalkalmazási kereteket biztosítanak egy esetleges akadályoztatás felmerülése esetére.

A törvény – figyelemmel arra, hogy a köztársasági elnök átmeneti akadályoztatása tényének esetlegesen téves, az Alaptörvényben foglaltak megsértésével történő megállapítása az államszervezet demokratikus működése szempontjából kiemelkedő mértékű közjogi zavart keletkeztetne, amelynek az elhárítására nincs kialakított eljárásrend – egyértelművé teszi, hogy az Alkotmánybíróság az Országgyűlés e tárgykörben meghozott határozatát soron kívül megvizsgálja az Alaptörvénnyel való összhang fennállása szempontjából. Ez a megoldás nem példa nélküli az Országgyűlés döntései tekintetében, továbbá illeszkedik az Alkotmánybíróság feladat- és hatáskörébe is.

A törvény garanciális elemként rögzíti, hogy az átmeneti akadályoztatás tényét megállapító országgyűlési határozat kötelező tartalmi eleme az akadályoztatás tényének megszűnésével kapcsolatos rendelkezés is. Az Alaptörvény 14. cikkével összhangban – amely az Országgyűlés hatáskörét állapítja meg – az akadályoztatás tényének megszűnését is az Országgyűlés deklarálja előzetesen, a köztársasági elnök írásbeli nyilatkozatához mint jövőbeli feltétel bekövetkeztéhez kötve. A köztársasági elnök írásbeli nyilatkozatát követően tehát további országgyűlési aktusra nincs szükség, mert a deklarációt az Országgyűlés az akadályoztatás tényének megállapítására irányuló eljárásában előzetesen megteszi. A törvény ezzel garantálja, hogy az államszervezet demokratikus működése szempontjából kiemelkedő szerepet ellátó köztársasági elnök az akadályoztatás megszűnésekor további eljárási feltétel és időbeli késlekedés nélkül ismét elláthassa hivatalát.

7. §

A törvény rögzíti az Alkotmánybíróság döntési lehetőségeit a köztársasági elnök átmeneti akadályoztatását megállapító országgyűlési határozat előzetes vizsgálata során.

8. §

A törvény értelmében az Alkotmánybíróság összes döntését az Alkotmánybíróság Határozatai hivatalos lapban kell közzétenni.

9. §

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény egységes rendelkezéseinek biztosítása érdekében szükséges módosítás.

10. §

A törvény alapján a teljes ülés határozatképességéhez a hivatalban lévő tagok (köztük az elnök, vagy akadályoztatása esetén az elnökhelyettes, vagy mindkettőjük akadályoztatása esetén az elnök által kijelölt tag) kétharmadának jelenléte szükséges.

11. §

A törvény a köztársasági elnök átmeneti akadályoztatását érintő új eljárási szabályok beillesztése érdekében pontosítja az Alkotmánybíróság teljes ülése elé tartozó ügyek körét.

12. §

A javaslat értelmében az Alkotmánybíróság – ha az Abtv. eltérően nem rendelkezik – az Alaptörvény, valamint az Abtv. szerint arra jogosult indítványa alapján jár el.

13. §

A törvény megállapítja azokat az átmeneti rendelkezéseket, amelyek alapján az Alkotmánybíróság Hivatalában foglalkoztatott köztisztviselőkkel megkötésre kerül a kinevezést felváltó közszolgálati munkaszerződés.

14. §

Pontosító rendelkezések.

15. §

A törvény rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság elnöke határozza meg az álláshelyek kategóriáit.

16. §

A módosítás alapján az Alkotmánybíróság Hivatalában foglalkoztatottak közszolgálati jogviszonya már nem kinevezéssel, hanem közszolgálati munkaszerződéssel jön létre.

17. §

A törvény hatályon kívül helyezi azt az illetménytáblát, ami eddig meghatározta az Alkotmánybíróság Hivatalában foglalkoztatott köztisztviselőkre vonatkozó illetménysávokat. A törvény alapján az illetmény összegében a munkáltató és a köztisztviselő a közszolgálati munkaszerződésben állapodik meg.

18. §

Hatályba léptető rendelkezés.

19. §

Sarkalatosági záradék.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az egyes agrártárgyú hatósági eljárásokban fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak mértékéről, valamint az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének szabályairól szóló 52/2025. (XII. 19.) AM rendelethez

Az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az uniós és nemzeti jogszabályváltozásokra figyelemmel elengedhetetlenné vált a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, valamint a megyei kormányhivatalok mezőgazdasági szakigazgatási szervei előtt kezdeményezett eljárásokban fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak mértékéről, valamint az igazgatási szolgáltatási díj fizetésének szabályairól szóló 63/2012. (VII. 2.) VM rendeletben foglalt díjak felülvizsgálata és feladatellátáshoz történő igazítása. A módosítások mértékére tekintettel a 63/2012. (VII. 2.) VM rendelet hatályon kívül helyezése és új miniszteri rendelet megalkotása indokolt.

Végső előterjesztői indokolás

a tenyészkoca tartása után igénybe vehető mezőgazdasági csekély összegű támogatás feltételeiről szóló 54/2025. (XII. 19.) AM rendelethez

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Agrárminisztérium a tenyészkocartartók részére 4 milliárd forint keretösszeggel egy új támogatási programot hirdet.

A támogatás – tekintettel annak jövedelempótló jellegére – az 1408/2013/EU bizottsági rendelet szerinti mezőgazdasági csekély összegű támogatásnak minősül. Mindez azt jelenti, hogy az igénybe vehető támogatás összegét az adott tenyészkocartartó (és a vele egy és ugyanazon vállalkozás) részére rendelkezésre álló mezőgazdasági csekély összegű támogatás egyéni szabad keretösszege határozza meg. A jelenleg hatályos uniós állami támogatási szabályok alapján a tenyészkocartartó és a vele egy és ugyanazon vállalkozásnak minősülő vállalkozások részére nyújtható mezőgazdasági csekély összegű támogatás támogatástartalma nem haladhatja meg három egymást követő évben az 50 000 eurónak megfelelő forintösszeget.

Végső előterjesztői indokolás**az egyes közlekedési tárgyú miniszteri rendeletek jogharmonizációs kötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló 35/2025. (XII. 19.) ÉKM rendelethez**

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A módosítás uniós jogharmonizációs kötelezettség teljesítését szolgálja.

A közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről szóló, 2010. július 7-i 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításával új szempontok kerülnek be a rendszerbe, újradefiniálva korábbi kiemelt területeket, kibővítve a felhasználandó adatok körét, azok gyűjtési és alkalmazási területeit. A módosítás új fogalmakat vezet be, és leírja, illetve pontosítja a fejlesztésre szoruló ITS-szolgáltatásokat.

Szinergiák kialakítására ösztönöz meglévő vagy javaslati formában rendelkezésre álló szabályozással (pl. a mesterséges intelligencia használatánál), szektorok közötti együttműködést irányoz elő (pl. a pontos idő és helymeghatározás-igényes szolgáltatások esetén a közlekedési és úrszektor közötti együttműködést szorgalmazza).

Végső előterjesztői indokolás**a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről szóló 8/2013. (VI. 29.) KIM rendelet módosításáról szóló 16/2025. (XII. 19.) IM rendelethez**

A rendelet indokolása a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről szóló 8/2013. (VI. 29.) KIM rendelet módosításával a büntetőügyben kiszabott közérdekű munkával kapcsolatos foglalkoztathatósági szakvélemény elkészítésének kezdeményezése szűkebb körben válik szükségessé.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Bíró Attila.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.